

LA VALL D'EN BAS

Hostalets d'en Bas, pujada als cingles de Collsacabra pel camí ral Vic a Olot, també assenyalat com a Camí de Sant Jaume, fins a Sant Miquel de Castelló.

9 d'octubre 2024

Assistents: Merce Font, Carme Guri, Esteve Mogas, Tere Pintó, Ismael Porcar, Josep Roca i Esteve Vinyoles.

Distància: 14 km.

Desnivell: 604m

Temps total: 5h 30'

Cotxes: Ismael Porcar i Esteve Vinyoles.

Avui el punt de trobada ha estat diferent, ens hem trobat a Tona, al bar del hostel Les Quatre Carreteres per motius logístics, sortint de casa a 3/4ts de 7. Un matí força ventós amb poques boires i cel rogent i ja es sabut que "cel rogent, pluja o vent".

Trobats tots set integrants de la sortida, amb una temperatura d'uns 12°, C17 cap a Vic i Olot, passats els túnels de Bracons ens dirigim cap a Hostalets d'en Bas on deixem els cotxes a l'aparcament dissuasiu que

hi ha a l'entrada del poble. Ens equipem i comencem la nostra volta d'avui a 2/4ts de 9 travessant el poble pel seu carrer principal que presenta un aspecte molt bonic amb totes cases de pedra, llargues balconades de fusta on la majoria tenen força geranis i ceps que pujant des del carrer i es recargolen a les fustes amb un conjunt de colors preciosis, avui castigats pel cada vegada més fort vent que les fa bellugar de forma extraordinàriament nerviosa.

Deixem l'església a ma dreta i continuem per carretera asfaltada fins a trobar un petit corriol a ma dreta, ben indicat amb la pertinent indicació groga. Tot i la senyalització dubtem de que sigui el punt correcte donat que semblava més aviat un petit torrentet d'aigua. Davant el dubte i després de consultar les indicacions del trak carregat al mòbil, decidim agafar-lo i veiem que de mica en mica es va eixamplant fins a tenir una amplada realment de camí i confirmant-nos un indicador que érem al Camí Vell de Vic. Aquest camí va fent una pujada suau i constant pel que anem fent la nostra caminada tot escoltant l'ensordidor soroll del vent que ha anat creixent en força.

A mesura que ens anem acostant a la base de la cinglera el camí es va convertint grans pedres col·locades en forma de paviment que ens recorden a una mena de "calçada romànica" i que de mica en mica la calçada es transforma en amples graons ascendents en zig-zaga. Una bonica font "Font de les Marrades" amb força aigua ens convida a fer una

petita pausa i unes fotos de record. Son les 10:15h.

Arribem a dalt de les cingleres als voltants de 2/4ts d'onze hi trobem , quasi be invisible per la vegetació que l'envolta el que va ser "l'hostal del Grau" parada obligatòria pels viatgers que anaven de Vic a Olot durant els segles XIV i fins ben entrat el segle XVIII unint les comarques d'Osona i La Garrotxa, avui reformat en habitatge recreatiu.

Un cop a dalt de les cingleres de Collsacabra ens aturem a esmorzar a un prat acompanyats d'unques quantes vaques i un petit ramat de cabres amb una molt bona temperatura, prop dels 17º i arrecerats del encara fort vent que provoca la caiguda d'alguna que altre aglà sobre els nostres caps.

Seguint les marques grogues, travessem prats de pastura i arribem a carretera asfaltada que ens du a La Coromina havent passat el salt del mateix nom, avui sense aigua i havent sentit una mica de vertigen i pessigolles al melic al apropar-se a veure el fons del salt. Des d'aquest punt podem veure davant nostre l'ermita de Sant Miquel de Castelló, avui es un refugi d'excursionistes, el darrer cim d'avui on arribem força cansadets. Observació de la Vall i els seus poblets, fotos de rigor i comencem el retorn.

Tot sortint de Sant Miquel, de seguida agafem camí per una bretxa a ma dreta que enfila la baixada, la forta i llarga baixada fins a la carretera que ens durà a Hostalet de Bas. Per cert avui arribem abans al restaurant que als cotxes!!!!

A les 14:40h som a taula al restaurant L'Hostalet.

La propera setmana anirem al santuari de La Mare de Deu del Mont
Trobada zona esportiva de Corró a les 7h.

Fotos: Grup

Text: Un del grup